

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

*“Svētais Kārli Akutis,
aizlūd par mūsu jaunatni visā pasaulē!”*

Dārgie “Cerības svētceļnieki!” 2025. gads ir Jubilejas gads Romas katoliskajā Baznīcā, kas ir sācies 2024. gada 24. decembrī un ilgs līdz 2026. gada 6. janvārim. To inaugurēja nu jau mūžībā aizsauktais pāvests Francisks, ar specifisku ritu atvērdams Svētās Durvis Svētā Pētera bazilikā Romā 24.12.2024. Sekojoši tika svinīgi atvērtas arī pārējo triju Romas pontifikālo baziliku Svētās Durvis: Sv. Jāņa Laterāna bazilikā 29.12.2024., kas ir pāvesta katedrāle, Sv. Marijas Lielākajā bazilikā 1.01.2025. un Sv. Pāvila ārpus mūriem bazilikā 5.01.2025. Katrus 25 gadus tiek svinēts Jubilejas gads, ko pieņēma kā normu Romas Baznīcā kopš 1450. gada, lai katra paaudze varētu nosvinēt kaut vienu tādu jubileju. Bet pirmie Jubilejas gada priekšraksti ir datējami ar 1300. gadu, paredzot to svinēt katrus 100 gadus. Pati Jubilejas gada ideja nāk no ebreju tautas vēstures, kur katrus 50 gadus tika svinēta “zemes atpūtas” jubileja, kad tika atbrīvoti arī vergi. Jubilejas gadu ieskandināja ar milzīga auna raga skaņu, kas ebrejiski saucās “Jobel”, no kā radās arī pats jubilejas nosaukums. Paša jubilejas gada jēga ir grēku piedošana svētceļniekiem, kuri ierodas svētajā pilsētā Romā kā gandarītāji, iziedami caur Svētajām Durvīm un saņemdami pilnas atlaidas (t.i., laicīgā soda šķīstītavā atlaišanu par dzīvē piedotajiem un gandarītajiem grēkiem), ko Baznīca pasludina šajā Svētajā gadā. Nodoms ir sirds atgriešanās un izlīgšana ar Dievu un tuvākajiem caur sakramentālo grēksūdzi un labprātīgajiem upurīšiem un labajiem darbiem, ko svētceļnieki apņemas veikt šajā žēlastības laikā. Arī vietējo Baznīcu noteiktajos dievnamos un katedrālēs ir iespējams saņemt pilnas atlaidas, izejot caur Svētajām Durvīm un izpildot nosacījumus: pieiet pie grēksūdzes, piedalīties Sv. Misē, pieņemot Kristus Miesu (sv. Komūnija) un lūdzoties pāvesta un Baznīcas nodomā “Tēvs mūsu” un “Es ticu” (vai arī kādu citu lūgšanu).

Es ilgi svārstījos, vai es spētu veikt svētceļojumu šajā Jubilejas gadā uz Romu, kur pēdējo reizi biju manas Priesterības 25 gadu jubilejā 2016. gadā. Tomēr beigās sadūšojos un uzticēju sevi Dieva Apredzībai, kad 19.10.2025. aizlidoju uz Romu, kur pavadīju nepilnas 4 dienas. 20.10. bija liela laime realizēt manu sapni — vēlreiz apciemot Asīzi un lūgties pie pāvesta Leona XIV 7.09.2025. jaunpasludinātā par svēto Kārļa Akutis kapa, kas atrodas sv. Franciska drēbju noģērbšanas vietā uzbūvētajā svētnīcā Santa Maria Maggiore jeb Santuario della Spogliazione (Noģērbšanās sanktuārijā). Sv. Kārli Akutis (Carlo Acutis) ir miris tikai 15 gadus vecs no akūtās leikēmijas 12.10.2006. Moncas (Monza) sv.

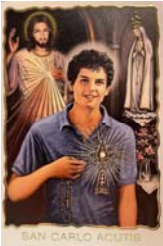

Gerarda slimnīcā netālu no Milānas. Viņš ir dzimis 3.05.1991. Londonā itāļu izcelsmes vecāku Andreja Akutis un Antoņinas Salzano ģimenē. Bērībā ģimene ir pārcēlusies uz Milānu, kur Kārlis studēja klasiskajā ģimnāzijā. Viņš kopš bērnības bija ļoti dievbijīgs zēns, ikdienā piedalījās sv. Misē, pieņēma sv. Komūniju, skaitīja Rožukroni, ļoti godināja Jaunavu Mariju un Euharistiju uzskatīja par savas dzīves centru. Pirms nāves Kārlis teica, ka “Euharistija ir mana šoseja uz debesīm!” Kā brīvprātīgais viņš palīdzēja aprūpēt nabagus un bezpajumtniekus. Aizrāvās ar datorzinībām un informātiku, izveidoja savas mājaslapas, kur apkopoja euharistiskos brīnumus, tādā veidā propagandējot euharistisko kultu savu vienaudžu un jaunatnes vidū interneta vietnē. Viņa garadarbs pēc viņa nāves tika izmantots ļoti daudzās izstādēs visā pasaulē (tikai Amerikā vien vairāk kā 10 000 draudzēs). 2006. gadā izteica mātei un vecmātei savu vēlmi kļūt par priesteri. Taču pēkšņa slimība aiznesa projām viņa skaidro dvēseli Jēzus valstībā, kuru viņš ļoti mīlēja un sludināja caur internetu saviem vienaudžiem, kas šajos modernajos laikos tiešām ir apbrīnojama lieta. Ar to Kārlis kļuva par ticības apliecinātāju mūsdienu garīgā vienaldzīguma pārņemtai jaunatnei. Viņa bērnu dievkalpojums notika 14.10.2006. Milānā Santa Maria Segreta baznīcā, bet apbedīšana Ternengo kapsētā. Taču 2007. gadā viņa mirstīgās atliekas tika pārapbedītas Asīzes kapsētā, kā viņš to bija vēlējis, jo bija ļoti godinājis arī sv. Asīzes Francisku. 5.07.2018. pāvests Francisks viņu pasludināja par godināmu Dieva kalpu, atzīstot viņa kristīgos tikumus varonīgā pakāpē, bet 10.10.2020. sv. Franciska bazilikā Asīzē viņu pasludināja par svētiņu, pirms tam jau pārnēsot godināmā Kārļa relikvijas uz jau minēto Sv. Marijas Lielākās baznīcu Asīzē 6.04.2019. Sakarā ar pāvesta Franciska nāvi (21.04.2025.) svētigā Kārļa Akutis kanonizācija tika atlikta uz 7.09.2025., ko jau veica jaunais pāvests Leons. Tādējādi sv. Kārlis Akutis kļuva par šī pāvesta pirmo pasludināto svēto jaunajā tūkstošgadē no mūsdienu jaunatnes vidus.

Man bija laime koncelebrēt sv. Misē un lūgties pie sv. Kārļa kapa. Kopā ar dažu tautiešu minigrupu mēs apmeklējām arī sv. Franciska, sv. Klāras, sv. Rufīna, sv. Damiāna un sv. Eņģeļu Marijas (Santa Maria degli Angeli, kur iekšā ir mazā Portiunkula baznīciņa) bazilikas. Tā pagāja svētceļojuma 1. diena.

21.10. bija liela tūre Romā, izejot pa Svētajām Durvīm Santa Maria Maggiore (Marijas Lielākajā) bazilikā, kur lūdzāties pie pāvesta Franciska kapa un kur varēju koncelebrēt sv. Misē. Tad devāmies uz Sv. Jāņa Laterāna baziliku, pēc kuras apmeklējuma man izdevās atrast Romas nomalē manu lielo labdari — 89 gadus veco monsiņoru Piero Vergari, bijušo bīskapa Nukšas studiju biedru Romā, kurš tagad ir ļoti slims uz ratiņkrēsla pansionātā pie Dievišķās Mīlestības sanktuārija. Dienas beigās vēl paspēju pēdējā mirklī iekļūt Sv. Pāvila bazilikā.

22.10. bija pārdzīvojumu pilna diena, kad ar lielām grūtībām izstāvējām nebeidzamu rindu uz pāvesta audienci sv. Pētera laukumā, kur pirms audiences sākuma pāvests mums 2 reizes pabrauca tuvumā ar papamobili. Saviļņojums bija liels mums visiem, kuri pirmo reizi redzējām jauno pāvestu tik tuvu. Tad bija vizīte Vatikāna Radio latviešu programmā un vakarā sv. Mise sv. Pētera bazilikā, kur varēju koncelebrēt arī mana svētceļojuma pēdējā dienā 23.10., kad atlidoju atpakaļ uz Rīgu. Lūdzos Asīzē un Romā par visu mūsu Lielvārdes draudzi un Latvijas Baznīcu, un par mieru pasaulē. Esmu ļoti laimīgs un pateicīgs Kungam par šo iespēju doties svētceļojumā šajā Jubilejas gadā.

Piedāvāju jums godināt jauno sv. Kārli Akutis Lielvārdes draudzē kā jaunatnes un masmediju debesīgo Aizbildni. Pateiksimies par visiem Svētajiem 1.11. un sirsnīgi lūgsimies par visiem mūsu mīļotajiem mirušajiem Dvēseļu dienā, 2.11.! *Jūs mīlošais gans pr. Andris Solims*

Tumšais rudens laiks

Novembra mēnesī kļūst arvien tumšāki vakari, īsākas dienas, rāmāki soļi. Šajā laikā īpaši aktīvi jāmeklē pašam gaismu un mīlestību sevī un apkārtējos. Dziļāk analizējot šī mēneša pasākumus, var konstatēt – viss mēnesis veltīts labām domām un Dieva gaismai, tas ir cerības un mīlestības laiks. Katra diena liek turēties pie Viņa gaismas un vairo spēkus nespēka laikā.

Jau 1. novembrī – Visu svēto dienā tiek stiprināta mūsu ticība, cerība un apziņa, ka svētums ienāk mūsu sirdī caur maziem un ikdienišķiem darbiem – žēlsirdību un tuvākmīlestību, miera nešanu citiem un slāpes pēc taisnīguma un patiesības, uzmundrinājuma vārdā, skatienā un smaidā.

2. novembrī – Dvēseļu dienā mēs atceramies ar īpašu sirsnību savus mīļos un tuvos mirušos. Lūdzam par mūsu mirušajiem, lai Kungs savā žēlastībā ļauj viņiem baudīt mūžīgo iepriecinājumu debesīs. Mūsu lūgšanas ne vien palīdz mirušajiem, bet arī dara iedarbīgu viņu aizlūgumu par mums. Pieminot mirušos, mēs lūdzam, lai Dievs stiprina mūsu ticību Kristum, lai Kungs palīdz mums pieaugt ticībā, lai izprotam un pieņemam – dzīve tiek pārveidota, nevis atņemta miršanas dienā.

Izprotot, cik maz esmu dzīves laikā lūgusies pat par saviem vistuvākajiem cilvēkiem - vecākiem, tagad arvien biežāk un biežāk ar mīlestību un sirsnību lūdzu par viņu nu jau 18 gadu fizisko prombūtni. Prieks par mazbērnu sirsnīgajiem vārdiem, atceroties vecvecākus. Viņi prata lūgties par mums visiem regulāri, patiesi, klusējot, dāvāja mums mīlestību un mācīja arī mūs tajā dalīties.

Cīnīsimies arī mēs katrs ar tumsu savā sirdī ne tikai šajā tumšajā rudens laikā, bet katru brīdi, katrā vietā! Lai Dieva žēlastību, ko saņemam ikdienā, mēs prastu saskatīt un pateikties par to! *Antija Vēvere*

Kungs, lai Tavi svētie stāsta par Tavu valstību!

1. oktobrī apritēja viens gads, kopš mūsu ģimene pārcēlās uz Lielvārdi. Oktobra pirmajā svētdienā devāmies uz mūsu pirmo Svēto Misi Lielvārdes draudzē, un kopš tās dienas to saucam par savu. Francisks tolaik bija vien dažus mēnešus vecs un varēja visu dievkalpojuma laiku nogulēt ķengursomā.

Pa šo gadu visvairāk mainījies un audzis mūsu

dēliņš, kas, protams, tā ir iekārtots pirmajos dzīves gados, taču līdzīviņam maināties arī mēs, vecāki. Ja salīdzina ar laiku Rīgā, mēs Lielvārdē dzīvojam ļoti klusu un savrupu dzīvi. Reizēm aizbraucam kādā mazā svētceļojumā pa Latvijas dievnamiem vai ciemos pie radniekiem, taču vispastāvīgākā sabiedriskās dzīves pietura mums ir un paliek mūsu draudze.

Atceros, cik gaidīti jutāmies, atverot Lielvārdes draudzes durvis, un tā tas ir aizvien. Priesteris Andris, paldies viņam par to, mums piespēlēja mazos kalpojumiņus avīzē, bet Ingus piepilda ilgas par kalpošanu pie altāra. Tas ir tas, ko varam, kamēr Francisks vēl pavisam maziņš.

Vienas no pirmajām atmiņām draudzē saistās ar, manuprāt, visas draudzes mīlestību uz mūžībā aizgājušām dvēselēm, veltot par tām sirsnīgas lūgšanas. Jau pēc nedēļas svinēsim Visu svēto dienu un arī Mirušo piemiņas dienu. Šie svētki man šķiet neatdalāmi, jo tikai Kungs Dievs redz mūsu sirds dziļumus, tikai Viņš var iztiesāt mūsu svētās un grēka skartās izvēles un rīcību.

Šai klusajā un vienpatīgajā laikā esam vairāk laika veltījuši, iepazīstot dažādus svētos. Gribējās vairāk vietas mūsu mājas baznīcā un lūgšanā veltīt draudzībai ar viņiem. Jāatzīst, ka viņi kļuvuši par neatņemamu mūsu dzīves sastāvdaļu. Viss sākās ar godināmā bīskapa Boļeslava Sloskāna dzīves stāstu, turpinājās ar mazās Terēzītes “Kādas dvēseles stāstu”, bet pavisam nesen iepazīnu varonīgo svēto Katrīnu no Sjēnas.

Katrs no svētajiem par Dievu stāsta no savas unikālās pieredzes, taču katrā stāstā varam ielikt arī paši sevi - ja ne dalot līdzīgu pieredzi, tad vismaz ļaujoties svēto aizlūgumiem par mūsu dvēseles pestīšanu.

Un tad nāk prātā viņi - ticīgie nomirušie, kuru sirdis pazīst vienīgi Dievs. Viņi, kas lūdzas par mums dedzīgi un neatlaidīgi, par kuru svētumu neviens nezina un neviens nerunā, bet kuri bauda debesis mūžībā.

Lai visi svētie aizlūdz par mums, mūsu ģimenēm un draugiem, par mūsu priesteriem un draudzēm, par mieru mājās un katrā dvēselē un, protams, par mieru visā nemieru un posta skartajā pasaulē! Un lai stāsta, cik labs ir mūsu Dievs un cik labi ir Debesu Mājās! Amen.

Signe Liekniņa

Redzēt savu nespēku un nespēt neko, lai to mainītu

Man ir paveicies, ka dienā, kad rakstu rakstiņu (parasti tā ir pēdējā diena, kad to vēl var izdarīt), Dieva Vārds uzrunā un dod virzību domai. Šoreiz tas ir apustulis Pāvils, kas savā vēstulē romiešiem runā par to pašu, ko es “pārdomāju savā gulvietā”: es gribu veikt labus darbus. Gribu nekurnēt, nedusmoties un nenosodīt, bet sanākt tieši tas. Sanākt slinkot un “pasargāt” sevi no pienākumiem, kalpot savam *ego*. Mans prāts kliedz, ka gribētu to mainīt, arī sirds, šķiet, vēlas to pašu. Bet kā? Kā to mainīt? Bieži gadās uzdot jautājumus, uz kuriem man nav atbildes.

Tad es vēlreiz atgriežos pie šī jautājuma. Domāju, ka Dievs redz sirdi, kas vaicā, kas cenšas saprast savu nespēku un meklē, kā to pārvarēt. Vai Dievam ir vienalga? Nē. Esmu redzējis milzīgas pārmaiņas sevī un savā dzīvē, esmu spējis atkāpties no grēkiem un netikumiem, kas atkārtojās un kuru priekšā es biju bezspēcīgs gadiem, bet, iepazīstot Dievu, Viņš tos atņēma. Mana dzīve it kā atdzīvojās, tāpēc es zinu, ka

Dievam nav vienaldzīgs neviens. Es ticu, ka Viņš nav apstājies un ka Viņa nodoms nav mani pakaitināt. Esmu pārliecināts, ka Viņš veic pārveidi, taču man jālīdzdarbojas. Tāpēc progress ir tik lēns.

Ja Kungs darbotos pats uz savu galvu, ignorējot manu brīvo gribu, Viņš noteikti izdarītu visu ļoti ātri - uzreiz. Taču Viņš mani ņem par pilnu, uzskata mani par kaut ko, kamēr visa mana būtne kliež, ka esmu nekas. Es gaidu, bet arī topu pārveidots. Man nemanot. Nezinot. Tieku pārveidots, ik mēnesi ejot pie grēksūdzes, pat ja ar vieniem un tiem pašiem grēkiem, tiem pašiem netikumiem. Dievs ir uzticīgs un ik reizi mani mīļi uzņem, nomazgā manus netīrumus un dod spēku turpināt uzdot jautājumus, lēni veicot pārveidi. *Ingus Liekniņš*

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Kad biju maza, man ļoti patika Mirdzas Zīveres balss. “*Dzejnieka karnevāls*” kļuva par vienu no manām bērības un jaunības dienu mīļākajām latviešu kompozīcijām. Un cik ļoti šī dziesma ir iederīga un patiesa arī mūsdienās! Sabiedrība ir pamatīgi degradējusies, tik daudzi meklē tikai savu labumu. Dominē kliegšana un sava “ļoti svarīgā” viedokļa izteikšana vietā un nevietā, bieži vien nemaz neiedziļinoties lietas būtībā. Cilvēki pieraduši pie virspusējas informācijas. Reti kurš skrējienā apstājas un mēģina izvērtēt redzēto un dzirdēto. Tauta uzķeras uz populistiem, “labas dzīves” solitājiem. Tik daudzi izliekas par to, kas nav, tik daudzi liekuļo. Tik daudzi cenšas būt labāki, skaistāki, veiksmīgāki. Tiek runāts par sarežģītām tiesību normām, līdz absurdam tiek diskutēts par to, vai dzīvnieki ir lieta, vai pret sievieti drīkst izturēties vardarbīgi. Par dažādiem vardarbības līmeņiem, par to, kur tad īsti ir tā kritiskā robeža. Kā vardarbība vispār var tikt dalīta līmeņos un pakāpēs? No kurienes rodas šī tolerance? Kurš devis tiesības emocionāli vai fiziski aizskart, nodarot sāpes? Viss sākas ģimenē, turpinās skolā un tiek papildināts ar populistu saukļiem. Bet mums taču ir Desmit Dieva baušļi — kas vēl nav skaidrs? Tik daudzi tagad piketē ar skaistiem lozungiem — par suņu tiesībām, par tiesībām veikt abortu, par vīstu tiesībām, par sieviešu tiesībām. Visu šo vērojot, gribas pateikt: ejiet mājās, mīliet savus bērnus, esiet paraugs saviem kaimiņiem. Ne jau uz ielas jūs panāksiet taisnību. Cilvēki tikai blāuj, bet Desmit Dieva baušļus saviem bērniem tā arī neiemāca.

Pateicība Dievam par mūsu Baznīcu, pateicība par katru kristīgo ģimeni, pateicība par katru svētdienas skolas skolotāju un katru priesteri. Pateicība mūsu vecākiem, kuri mums iemācījuši ieraudzīt skaisto dabā un savā tuvākajā.

Pateicība Radītājam, ka Viņš vēl joprojām ar pacietību un mīlestību gaida mūsu atgriešanos no maldi.

Rita Ķepure

Mana komandējuma pārdomas

Līdz ar rudens lapkriti vējš mani bija aizdzinis uz Čehiju un Slovākiju. Ceļojot no vienas pilsētas uz otru, varēju tikai apbrīnot nobraukto kilometru apjomu. Rudens krāsainība mani pārsteidza ar Karlo Vari parkiem, Prāgas pārbagāto tūristu apmeklējumu. Slovākija sagaidīja mani ar Žilinas apkaimes krāsainām kalnu grēdām un Košices strūklām. Pa ceļam pateicu paldies Polijas pusē Zakopānei par rudeni ar sniegotām kalna grēdām dzidrā un gaišā ezera atspulgā. Pa ceļam Bratislava mēģināja mani uzrunāt ar vecpilsētas

senatnīgo klusumu. Līdz Vīne pateica, ka laiks doties mājās. No visa garā komandējuma man visvairāk palika atmiņā cilvēki un viņu sejas, kurus sastapu Žilinā un tās apkaimē.

Sestdienas vēlā pēcpusdienā Slovākijā nelielā pilsētā Žilinā vajadzēja sameklēt kādu katoļu baznīcu, lai apmeklētu Svēto Misi. Nonācu pilsētas centrā. Galvenā gājēju iela aizveda mani uz baznīcu, kas dienas laikā arī bija atvērta. Mises laiki nekur nebija norādīti. Nācās meklēt kādu, kas runā angliiski. Tai brīdī ienāca ģimene, kas arī bija viesi no kaimiņu pilsētas. Viņi laipni palīdzēja man internetā atrast Mises laikus. Izvēle bija liela, sākot jau no septiņiem no rīta, un tā ik pēc divām stundām. Izskatās, ka pie šādas noslodzes baznīca nevarēja sūdzēties ar apmeklētāju daudzumu.

Sestdienas vakarā baznīca patiešām bija pilna. Solos draudzes locekļi viens pie otra draudzīgi ieņēma vietas. Gar baznīcas sānu malām atradās kas līdzīgs koka kastēm ar durvīm. Šajā baznīcā grēksūdze notika slēgtā telpā aiz durvīm. Mūsu baznīcā grēksūdzes telpa ir atvērta. Rinda pie grēksūdzes bija liela, kādi desmit cilvēki paspēja izsūdzēt grēkus, kamēr mēs skaitījām Rožukroni. Priesteris paspēja laicīgi pieņemt grēksūdzi. Viņš, steidzīgi pametis vienu no “modernajiem” biktskrēsliem, savā melnajā uzvalkā (sutānā) devās pārgērbties, lai noteiktā laikā varētu sākties Mise. Altāris bija pilns ar baltām gladiolām, kura galveno vietu ieņēma Marijas statuļa ar paceltām rokām. Altāris it kā pats mani uzrunāja - lūdzies Rožukroni, esi kopā ar Mariju, lai pagodinātu Jēzu. Aiz Marijas bija glezna, kur Jēzus Kristus sēž pie Dieva Tēva labās rokas. Viņš ar savu cilvēcisko būtību dievišķā visvarenībā liekas pārvalda šo draudzi un sargā to.

Misē piedalījās ļoti daudzas ģimenes. Arī jauni cilvēki, kas vēl varbūt pat nedomā par ģimenes veidošanu, bet jau pieņēmuši savā dzīvē Baznīcu kā savu ģimeni. Pirmais lasījums tika uzticēts sirmai kundzei, bet otrais lasījums jaunai sievietei. Dažādu paaudžu iesaiste likās šīs draudzes pamatvērtība. Mises laikā bija skanīga ērģeļu mūzika, kas vienojās ar priesteru un draudzes lūgšanām.

Dievmaizi dalīja gan priesteris, gan melnā habitā ģērbta mūķene. Noslēgumā, ejot no baznīcas, bija iespēja ziedot naudu. Grozs lēnām pildījās ar skanīgām eiro monētām un peticīgi ar piecu eiro banknotēm.

Devos svētdienas rītā uz Polijas pusi, pa ceļam izbraucot cauri kādai Slovākijas mazpilsētai, kur tikko bija beigusies Mise. Likās, ka visa pilsēta to ir apmeklējusi. Mašīnas straumēm izbrauca no baznīcas stāvvietām, piepildot tukšās ielas. Ģimenes baros lēnām sadalīja sev vietas uz šaurajām ietvēm. Palika atmiņā viena ģimene. Smaidīga un laimīga sirma kundze ratiņkrēslā, kuru smiedamās stūma mazmazmeita, kam sekoja viņas vecāki un vecvecāki. Četras paaudzes vienuviet man likās kā brīnums. Jāsaka, ka ir bijuši gudri vecāki, kas māca mīlēt un cienīt sevi un savus vecākus caur Baznīcu. Tai pašā laikā, ja ir dažādu paaudžu ģimenes, kas apmeklē baznīcu, tas noteikti arī ir draudzes spēks un varenība.

Man paliks atmiņā vēl uz ilgu laiku no šī ceļojuma šo ļaužu vienkāršība un peticība, ticīgas un stipras ģimenes, kas spēj saglabāt un nodot nākamajām paaudzēm šo spēku būt mīlētiem un laimīgiem. Tā ir šo ļaužu gudrība. Gribēju ielikt somā un atvest šīs vērtības arī uz Lielvārdes draudzi.

Sarmīte Anna Zoltnere

Dvēseļu dienas "dzīvības kociņš" ar mirušo vārdiem uz koka lapiņām

Novembra mēneša dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē

Svētdienās:

10:00 – Visssvētākā Sakramenta
uzstādīšana un adorācija;
10:20 – Rožukroņa lūgšanas;
11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās: sv. Mise pl. 18:00.

~~~~~
Dievkalpojumu kārtība 1.-2. novembrī 2025. gadā
Dvēseļu dienas vigīlija šogad, diemžēl, nenotiks.

1. novembrī – VISU SVĒTO DIENĀ

pl. 12:00 – svētku Mise ar II Vesperēm, Visssv.
Sakramenta uzstādīšana, Visu Svēto litānija.

2. novembrī — Visu Mirušo piemiņas dienā:

pl. 10:20 — Jēzus Sirds dievkalpojums.

pl. 11:00 — sv. Mise par draudzes
un visiem mirušajiem; pēc Mises —
Vesperes par mirušajiem, Procesija
par mirušajiem ar piecām apstāšanās
vietām, *Libera me, Domine* (Atbrīvo
mūs, Kungs), Esi sveicināta, Karaliene; Kunga
eņģelis.

Nodoms: lūgties par dvēselēm šķīstītavā.

Īpašs nodoms: Par visiem karu un teroraktu
upuriem Ukrainā, Krievijā, Svētajā zemē, Tuvajos
Austrumos un citur pasaulē, sevišķi par bērniem.

06.11. — Mēneša pirmā ceturtdiena:

pl.18:00 — sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes
dzīvajiem locekļiem un Svētā Stunda.

07.11. — Mēneša 1. piektdiena:

pl. 18:00 — sv. Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums.

23.11. — Kristus Karaļa svētki: noslēdzas

Baznīcas liturģiskais gads. Tiks vākti ziedojumi
Rīgas Garīgajam semināram. Sirsnīgs paldies par
visiem Jūsu ziedojumiem RGS gada laikā!

30.11. — Adventa I svētdiena un Sv. apustuļa

Andreja svētki. Adventa vainagu un sveču
svētīšana. Sākas jaunais Baznīcas
liturģiskais gads. Atnesiet, lūdzu, pasvētīt
savus Adventa vainadziņus un sveces!

Lūdzam ziedot dievnama rēķinu nomaksai!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:
Lielvārdes Romas katoļu draudze, Meža 18,
Lielvārde, LV-5070, Reģ. Nr. 90001080360
SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451
Sirsnīgs paldies visiem ziedotājiem! Lai Dievs
aizmaksā arī dāsniem ziedotājiem no ārzemēm!!!

18. novembrī — Latvijas Valsts
107. dzimšanas dienā

Ekumeniskais dievkalpojums
luterāņu baznīcā pl. 15:00

Mūsu dievnamā sv. Mise tiks
svinēta pl. 18:00 par Dzimteni un tās patriotiem.

Visi ir mīļi aicināti garīgi piedalīties!!!

Sirsnīgi sveicam visus Valsts Neatkarības svētkos!
Aicinām visus aizlūgt par savu Dzimteni, tās
valdību, iedzīvotājiem – ikkatru, kurš dzīvo šajā
zemē vai arī atrodas ārpus Latvijas, bet sirdī ir šeit!
Vienosimies kopīgā lūgšanā par Latviju!

Sirsnīga pateicība:

Visiem draudzes locekļiem, kuri aktīvi
piedalījās Ražas svētkos un to sagatavošanā.

Lai Radītājs dāsni atalgo visus, kuri ziedoja
apkurei un rēķinu apmaksai! Katru mēnesi
rēķinu summa vidēji sastāda ap 450 Eur un uz
augšu, neskaitot ikdienas izdevumus.

Aicinu pieteikties uz katehēzes nodarbībām
pieaugušajiem, gatavojoties uz Kristībām, Pirmo sv.
Komūniju, Iestiprināšanu, Lauļbām. Iespējams piedalīties
arī brīvklauštājiem! Sakārtojiet laicīgi savu garīgo dzīvi!

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Stefāniju Milaseviču (01.11.), pr.
Ingaru Stepkānu (06.11.), Ivaru
Ločmeli 70 gadu jubilejā un Annu
Gredzenu (08.11.), dekānu pr. Andreju
Kazakeviču un Anastasiju Neretnieci
(14.11.), Jāni Vingri (22.11.); Lidiju Grasmani
(28.11.), Andrīti Klimkānu (30.11.) u.c.

Mīļi sveicu manu krustmeitiņu Martu-Mariju
pirmajā dzīves gadiņā (16.10.)! Pr. Andris

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas
Romas katoļu draudze aicina pieteikties uz
“Svētdienas skolas” nodarbībām bērņus vecumā
sākot no 7 gadiem, lai sagatavotos Kristībai,
Pirmajai Grēksūdzei un Svētajai Komūnijai, kā arī
Iestiprināšanas sakramentam.

Pieteikšanās pie prāvesta Andra Solima.

Nodarību sākuma datums tiks precizēts,
balstoties uz pieteikumiem. “Svētdienas skolas”
nodarbību vieta būs draudzes mājā blakus
dievnamam: Meža ielā 18, Lielvārdē.

Ar prieku gaidīsim Jūsu bērņus vai
mazbērņus, lai ievadītu viņus kristīgajā dzīvē un
ieliktu pirmos pamatus kristīgajā audzināšanā, ko
varat veikt tikai jūs, mīlie vecāki. Tāpēc lūdzam
Jūsu atsaucību un līdzdarību mazo draugu
garīgajā skološanā.

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims,
mob.t.:29855768; e-pasts: asolims@inbox.lv;
www.lielvardnieki.lv; facebook.com/
lielvardesbaznica; youtube.com/@lielvardesdraudze

